

„OMA RAHU MA ANNAN TEILE.”

Joh. 14,27.

Meie Aeg

KRISTLIK BÜLLETÄÄN

NR. 1 (13)

1991

3. AASTAKÄIK

JUMAL KÖNNIB SIISKI MU KÕRVAL

Aaasta alguses on ikka tavaks heita pilk möödunudle ja rääkida tuleviku soovidest. Kuigi mõistame, et üks aasianumber inimese elus on üsna tinglik teetähis, on see vahemik siiski omamoodi mõõduks. See-pärast palungi oma aastatelt vanemal sõbral, Liidial, ja nooremal, Heidol rääkida sellest, millist mälestust ja tähendust jääb teie kummagi elus kandma aasia 1990.

Liidia: Kahtlemata oli selle aasta tähtsaim päev minu jaoks 30. märts, mis annab värvi 1990. aastale ja mu elule. Sel päeval ristiti mind adventkoguduse liikmeks. Selle sündmuse eest

täna oma Taevast Isa, et Ta pole mulle tüdinenult ja vihatudes käega löönud, vaid on jälginud mind armastava kannatlikkuse ja ootusega, kui olen oma pika eluea jooksul elu mõtet otsides suuremate ja väiksemate ringidega Temast mööda käinud.

Ta on mind rohkem kui kolmel korral kutsunud, kuid alles 1989. aastal kuusin ma Teda kogu oma olemusega. Minu jaoks kahvatusid töed, mida olen otsinud kunstist, kirjandusest ja teaduse saavutustest. Need on hakanud tühjalt «kumisema nagu vask».

Väga täna Isa selle eest, et Ta juhtis mind just adventkirikusse. Miks? Sellepärast, et siin õpetatakse ja juhitak-

se Tema juurde ainult Tema Pühale Sõnale — Piiblile — tuginedes. Mulle meeldib see sügavuti psühholoogiline ja samas mõistuslik lähenemiseviis, mille abil mind Piibli lõpmatute vaimuväärtuste juurde juhatakse.

Heido: Aasta 1990 omab minu elus murrangulist tähtsust, sest leidsin tee, mis viis maailma pimedatelt radadelt armastava Isa juurde. Üheks meeldejäavamaks sündmuseks pean kahtlemata ristimist Piusal ja minu vastuvõtmist ülemaailmsesse adventliikumisse, kuid see ei olnud muidugi üks sündmus, üks oluline tähtpäev, vaid pikaajaline protsess, mis tõi mind Jumala juurde. Ristimine kujutas vaid tehtud otsuse kinnitamist. Sellest välisest hoopis olulisemaks pean Püha Vaimu, kes tuli minusse elama ning kes teeb minus oma ümbermuutvat tööd, mida inimene ei suuda täielikult mõista. Kuid ma tean, et Püha

Vaim elab minus ning tunnen endas Tema muutvat tööd.

Jutustage palun pisut eelnevast, sellest, kuidas olete tajunud oma elus Jumala juhivaid kätt.

Liidia: Jumala juhtimist tajun tagantjärele juba ühes minu varases lapsepõlves asetleidnud sündmuses. Olin 6—7-aastane, kui pugisin ühel äikeselisel päeval vanaema seljataha voodisse välgu ja müristamise eest peitu. Vanaema ütles, et temagi seljaga tagune ei ole kindel varjumis paik. Pakkusin siis välja enda meelest hästi turvalisi peidupaiku, nagu riidekapp või raudkuul, kuhu võiks sisse pugeda. «Jumal näeb igale poole, Tema eest ei ole võimalik kuhugi peituda,» ütles vanaema. «Ta on ka praegu siin, meie juures, aga me ei näe Teda.» Sain sellest oma südames aru. Ja vanaema õpetas mulle sealsamas selgeks «Meie Isa» palve. Pean

KÄESOLEVAS

NUMBRIS:

Käsk on hea, kui...

Kriisidest läbi Jumala rahusse

Geoloogia Uurimisinstiituidist Kalifornias

Jumal kõnnib siiski mu kõrval

Võimase ajal on avaldatud sügavat kahtlust meie ühiskonna moraalse palge mandumise pärast ja hakatud rääkima Jumala käskude taastamist meie elus. Kohati on jäänud mulje nagu piisaks inimeste moraalseks uuenemiseks sellest, kui Jumala kümme käsku hoolega ette lugeda. Kas võime uskuda käsuanduse sellist imettegevust toimet? Piibel ütleb: «Me ju teame, et käsk on hea, kui keegi seda käsitleb käsu kohaselt» (1 Tm 1, 8).

Olen veendunud selles, et Jumala näol on meil tegemisel isikuga, kes on kõige puhul arvestanud esmalt inimese huve. Ühtki käsku ega keeldu pole Jumal väljendanud selleks, et lihtsalt proovida, kas inimene kuulab sõna või ei kuula. Isegi hea ja kurja tundmise puuduleks vaadeldada eelkõige äärmiselt valikuvabaduse sümbolina.

Mõni väidab, et Piiblis on käske ja keelde nii palju, et võimatu on üldse orienteeruda, mida neist võtta või mida jätta.

Lisaks kümnele käskule leiame Vanast Testamendist hulgalt selliseid Israelile antud korraldusi, mille järgimine pidi kõnelema inimesele sellest, mida teeb Jumal, et inimest hukatusest, patust päästa. Need õppetunnid näitlikustasid tollasele inimesele Kristuse missiooni.

Peale nende on Vanas Testamendis kirjas Israelile tolle aja sotsiaalpoliitilise olukorra kohaselt antud tsiviilseadused ning elementaarsed tervishoiureeglid. Jumal ei väljendanud midagi üleaurust ega läbimõtlematut.

Ettetäenduslikud korraldused minetasid oma rolli nende täitumisega Kristuses. Neid ja samuti Israeli teokraatliku ning monarhistliku ajajärgu tsiviilseadusi ei olnud Kristusel ega Pühal Vaimul plaanis kohaldada selles muutuva elukorraldusega maailmas ning erinevate rahvaste seas igal ajal, kuigi vastavate seaduste analoogiad on ja jäävad.

Nii nagu jääb muutumatuks inimese füsioloogia ja psüühika, nii ei ole muutust tervishoiuseadustes ega moraalseadustes. Moraalseadused, Piiblis esitatud kümme käsku, uurendas Jumal kord oma sõrmega kivilaudadesse, kui need inimese südametunnistusel, kuhu Ta nad luues oli kirjutatud, kustuma hakkasid.

Sellest alates on olnud probleemiks, kuidas saavutada keeskõla südametunnistuses oleva ja kivilauakestel kirjutatu vahel. Nimolemuses on kaldumus pidevalt «käsu vaimu» ja «kirjatähte» kümnes käsus lahutada

Olulisim käsuõpetuses

Kui Jeesusele esitati küsimus olulisima kohta käsuõpetuses, üllatas Ta vastusega, mis välistas sisemise vastuolu võimaluse käsuõpetuses. «Aga Jeesus ütles temale: «Armasta Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest ja kõigest oma meelest. See on suur ja esimene käsk. Aga teine on selle sarnane: Armasta oma ligimest nagu iseennast. Neis kahes käsus on kogu kä-

s.t. otsib teid, kuidas sellest kuidagi üle või ümber hiilida.

Käsu eesmärk

Jumala käsk taotleb ideaalseid suhteid inimese ja Jumala ning inimese ja inimese vahel. Selleks ei ole vaja uut ideaalset käsku — Jumal on selle juba andnud — vaid moraalselt uuestisündi, mille teostab samuti Jumal. Käsu funktsioon on osutada vajadusele Lunastaja järele. «Nõn-

Arm ei tühistata käsku

Kogu Vana Testamendi sümbolika keskendas tähelepanu Kristusele. Kogu Uues Testamendis, eriti aga kirjas roomlastele ja galaatlastele on põhiteemaks just see probleem: Kristuse ohvris ja vahemeheteenistuses peituv arm on see, mis võimaldab inimestele pattude andestuse ja õigeksmõistmise Jumala õiglase kohtu ees. Õigekssäämise seisukohalt oli ja on jõuetu igasugune käsk. «Sest kõik, kes rajavad endid käsu tegudele, on needuse all; sest on kirjutatud: «Neetud on igauks, kes ei püsi kõiges, mis on kirja pandud käsuraamatus, nii et ta seda teeks!» Et nüüd käsu kaudu ükski ei saa õigeks Jumala ees, on ilme, sest õige peab usust elama» Gl. 3, 10. 11.

Nii ei olnud viga käsu puudulikkuses — selle andis Jumal — vaid käsu väärarandamises. Käsuõpetusele ei ole antud päästja rolli, vaid kasvataja osa, et juhtida pattudest Päästja juurde. Suur meisterpetja on viinud tänaseks miljonid kristlased teise äärmusesse käsu käsitlemisel.

Peegli katki viskamine või ära heitmine ei muuda meid puhtaks ja kauniks. Köverpeegli kasutamine ammugi mitte. «Igaüks, kes pattu teeb, teeb ka seda, mis on käsu vastu; ja patt on see, mis on käsu vastu» 1 Jh 3, 4.

Käsk jääb patu määratljaks ka neile, kes on kord usus vastu võtnud õigeksmõistmise. Pattu nimetatakse ikkagi patuks. Iga konkreetse eksimuse ehk Jumala kästust ülestamise puhul on õigusseisundi taastamiseks sama tee: «Kui me oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nii et ta annab meile patud andeks ja puhastab meid kõigest ülekohtust» 1 Jh 1, 9. «Kes oma ülestumisi varjab, ei jõua sihile, aga kes neid tunnustab ja need hülgab, leiab armu» Op 28, 13.

Kristuses kasvamise eesmärk on patust (s.t. kästust ülestamisest) loobumine usu läbi Temasse. Lahendus inimese moraalseks uuenemiseks ei seisne käsu kirjatähe kordamises, vaid elavas suhtlemises elava Jeesusega. Seejuures ei ole vabades Kristuses vabades patustada, vaid patust vabanemine. Ainult siis on süda vaba keelatud himustamast, kui ta on täidetud tühjast ja armastusest oma Lunastaja vastu. Igatseme kuuluda Temale ja mitte ilial kaotada seda seisundit!

KÄSK ON HEA, KUI...

suõpetus ja prohvetid koos!» Mt 22, 37-40.

On üritatud osutada ebatäiuslikkusele kümnes käsus, arvatavale tarbetule kordamisele, viidates sellele, et kümnes käsk justkui dubleerib kaheksandat, kuna mõlemad rakenduvad isikliku omandi kaitseks. Üks keelab varastamise, teine himustamise. Tegemist ei ole Jumala poolt «kordamisega» — kümnes käsk on käsuanduse «nael», mis näitab otseselt, et käsk on «vaimne», s.t. ei kehti ainult inimese liikmete-jäsemete kohta, vaid mõõdab südant, «sest südamest lähtub kurje mõtteid... mis rüvetavad inimese» (Mt 15, 19).

Siit tulebki lähtuda Jumala käsu õigesti rakendamisel. Käsk on ainult hingele peegliks, mis ei oma puhastavat toimet iseeneses.

Juutide põhiviga Jeesuse ajal oli selles, et nad püüdsid leida «piisavalt täpselt määratletud» käsku, mille täpne täitmine võimaldaks neile sisepääsu taevariiki, seejuures eirates oma tegelikku vajadust Lunastaja järele. Paulus kommenteerib tulemust: «Aga Israel, kes taotles õiguse käsku, ei ole käsku kätte saanud! Mispärast? Sellepärast, et taotlus ei olnud usust, vaid otsekui tegudest; nad tõukasid endid vastu komistuskivi!» Rm 9,31. 32. Parimigi peegel ei pese inimest puhtaks. Probleem on inimese patuses olemuses. «Sellepärast, et liha mõtteviis on vaen Jumala vastu, sest ta ei alistu Jumala käsule ega võigi alistuda» Rm 8, 7.

Selline käsu väärkäsitlus löi ja loob ikka olukorra, kus inimene lakkab nimetamast patu õige nimega, üritab tõlgendada seadust nii, et teda sellest sisuliselt ülestamise korral hukka ei mõistetaks —

da on käsk saanud meie kasvatajaks Kristuse poole, et me saaksime õigeks usust» Gl 3, 24.

Käsu otstarve on tegelikult ühene — veenda inimest, et tema teod on patused ja tema olemus on patule alati aldis; et ta vajab moraalselt uuestisündi, mis saab toimuda vaid siis, kui ta võtab Jeesuse vastu oma Lunastajaks. «Aga nüüd on Jumala õigus, millest käsk ja prohvetid tunnistavad, ilmutatud ilma käsuta, see Jumala õigus, mis tuleb Jeesuse Kristuse usu kaudu kõikidele, kes usuvad; sest siin ei ole ühtki vahet; sest kõik on pattu teinud ja on Jumala aust ilma ning mõistetakse õigeks täiesti midugi, tema armust, lunastuse läbi, mis on Kristuses Jeesuses, kelle Jumal on seadnud lepitusvahendiks usu kaudu tema veres, oma õiguse osutamiseks ennetatud pattude arvestamata jätmise pärast» Rm 3 21-25.

Püha Vaim kasutab käsku, et elustada inimese südame-tunnistust — et tuua ta patu tundmisele. Käskule ei ole aga antud väge panna inimest õigust tegema. «Kas siis käsk on Jumala töotuste vastu? Ei sugugi. Sest kui oleks antud käsk, mis võiks teha elavaks, siis tuleks õigus tõessti kästust» Gl 3, 21.

Sarnast väärkäsitlust oli Saatan juurutanud sajandeid ning juutidel oli sellest raske loobuda. Pealegi oli Vana Testamendi seadustes palju käske, mille täitmine pidi teenima justkui inimese puhastamiseks. Nende niimetatud tseremoniaalkäskude sümbolika oli aga viidanud pidevalt Ühele — tulevasele Lunastajale ning puhastamisele ja õigeksmõistmisele Tema kaudu. Teda tunnistamata ei saanud mõista käsku.

«Ja Jumal kõneles kõik needsinased sõnad, üteldes:

1. «Mina olen Jehoova, sinu Jumal, kes sind tõi välja Egiptusemaalt, orjusekojast. Sul ei tohi olla muid jumalaid minu palge kõrval!

2. Sa ei tohi enesele teha kuhu ega mingisugust pilti sellest, mis on ülal taevas, ega sellest, mis on all maa peal, ega sellest, mis on maa all vees! Sa ei tohi neid kummardada ega neid teenida, sest mina, Jehoova, sinu Jumal, olen püha vihaga Jumal, kes vanemate süü nuhtleb laste kätte kolmanda ja neljanda põlvni neile, kes mind vihkavad, aga kes heldust osutab tuhandeile neile, kes mind armastavad ja mu käske peavad!

3. Sa ei tohi Jehoova, oma Jumala nime asjata suhu võtta, sest Jehoova ei jäta seda nuhtlemata, kes tema nime asjata suhu võtab!

4. Pea meeles, et sa pead hingamispäeva pühitsema! Kuus päeva tee tööd ja toimetama kõiki oma talitusi, aga seitsmes päev on Jehoova, sinu Jumala hingamispäev. Siis sa ei tohi toimetada ühtki talitust, ei sa ise ega su poeg ja tütar, ega su sulane ja ümmardaja, ega su lojus ja võõras, kes su väravais on! Sest kuue päevaga Jehoova tegi taeva ja maa, mere ja kõik, mis neis on, ja ta hingas seitsmendal päeval: seepärast Jehoova õnnistas hingamispäeva ja pühitses selle.

5. Sa pead oma isa ja ema austama, et su elupäevi pikendada sellel maal, mille Jehoova, su Jumal, sul annab!

6. Sa ei tohi tappa!

7. Sa ei tohi abielu rikku-
da!

8. Sa ei tohi varastada!

9. Sa ei tohi tunnistada oma ligimese vastu valetunnistajana!

10. Sa ei tohi himustada oma ligimese koda! Sa ei tohi himustada oma ligimese naist, sulast ega ümmardajat, häga ega eeslit ega midagi, mis su ligimese päralt on!»

2. Moosese raamatu
20. peatükk salmid
1—17 PIIBLIS

Jumala käsk

Kõigi pilgud olid suunatud mäele. Selle tippu kattis salapärane pilv. Pilv muutus üha tumedamaks ja vajus allapoole, kuni kogu mägi oli mähkunud sellesse. Pimedusest sähvisid välgud ning kõmises kõu, mis kajas vastu ümberkaudsetelt mägedelt. «Ja kogu Siinai mägi suitses, kui Jehoova laskus sinna tule sees» (2 Ms 19, 18). Jumala ligioleku majesteetlik avaldus oli nii vägev, et kogu Iisrael värises.

Äkki lakkas piksemürin ja sarvehääl. Maad võttis hämmastav vaikus. Seejärel kõlasid pimedusest Jumala sõnad. Ajendatuna sügavast armastusest oma rahva vastu, kuulutas Jumal välja kümme käsku. Ta kirjutas need kahele kivilauale.

Esimene käsusõna suunab eranditeta ainsa tõelise Jumala kummardamisele. Teine keelab ebajumalateenistuse, kolmas aukartusetuse ja teotuse, mis tuleneb jumaliku nime ilma asjata nimetamisest. Neljas kutsub üles pühitsema hingamispäeva loomistöö mälestusmärgina.

Viies käsusõna nõuab lastelt austust oma vanemate vastu. Kuues kaitseb elu kui püha andi. Seitsmes kaitseb puhtust ja abieluvahekorda. Kaheksas kaitseb omandit. Üheksas kaitseb tõe ja osutab karistusele valevandumise eest. Kümnes läheb otse inimlike suhete sügavusteni — keelab himustamast seda, mis kuulub teistele.

Nii nagu me kontrollime, kas meie kell on täpne, nii tuleb meil mingi täpse mõdu puu, standardi järgi «seada» ka südametunnistust, et sel oleks väärtus. Meie südametunnistus ütleb meile, et me peame õigust tegema, kuid ei ütle, mis on õigus. Ainult see südametunnistus, mis on seatud suure standardi — Jumala käsu — järgi, võib hoida meid eksimast.

Kui me pärast oma tõelise iseloomu nägemist mõistame, et oleme patused, tunnetame me vajadust Õnnistegija järele. Siis omandavad evangeliumi head sõnumid meie jaoks tõelise tähenduse. Nii jubib käsk meie tähelepanu Kristusele, kes ainsana võib meid aidata.

Kristuse päästva väe läbi oleme vabad patust ja sõnakuulmine armastuses muutub meile rõõmuks.

JAAN LAUL

Mitte ainult leivast...

Päikeseline ja tuuletu talvepäev rabas. Külmal on kaanetanud laukad, madalaid rabamände katavad kohevad lumemütsid, ei ojavulinat kraavis ega linnulaulu helinat raagus kasel. Tardunud vaikuses on kuulda vaid suusapaari sahinat lumel. Kas tuleb silme ette tuttav pilt?

Usun, et oled vähemalt kordki nautinud talvise raba vaikust. Seetõttu tead, kui lummas see kõik pärast linnakära ja tõlemist on. Tõeline vaikuse paradisi! Seal näid unustavat kõik oma kompleksid ja pinged — need justkui lahustuksid kahvatus päikesepaistes, heledas taevasinna ja kõiges ümbritsevas, ning keegi Suurem valab sinusse oma rahu, mis täidab sind juuksejuurest varbaotsani.

Neil hetkedel justkui kaob reaalne ajataju ning tuleb tagasi alles siis, kui oled jätunud hüvasti loojuva päikesega ja astunud sisse koduuksest. Siis sisened taas argimaailma, kus rahu asemel on sageli rahutus, rõõmu asemel kurbus ning lootus näib häbbuvat pimedusse.

Loomulikult pole argipäevad alati tumedais toonides — jätkub ka õnne ja rahulduspakkuvat. Murelikult mõtluks teevad aga aastavahetuse minevikumeenutused ja tulevikuvisionid: Istusime ju kõik vähemalt korragi küünlasäras kuuse ees ning tõmbasime mõttelise kriipsu alla eelsele ja vaatasime kujutlustes homsesse.

Mida me peale isiklike rõõmude ja murede nägime? Üha süvenevat kriisi poliitilises, majanduslikus ja moraalses vallas, mis ei tööta homseks midagi head. Liiga valusalt puudutab see meid kõiki. Lisaks on käesoleva talve võtmesõnadeks muutunud nälga ja sõda. Siinkohal on ehk sobiv meenutada Jeesuse Kristuse sõnu aja ja inimeste kohta selle patuse maailma lõukupäevadel:

«Aga te saate kuulda sõdadest ja sõnumeid sõjast... Sest rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu, ja nälga... on paiguti» Mt 24, 6, 7. «...ja maa peal on rahvastel ahastus ja nõutu olek... Ja inimesed lähevad rammelumaks kartuse ja sündmuste ootamise pärast, mis maailma peale on tulemas» Lk 21, 25, 26.

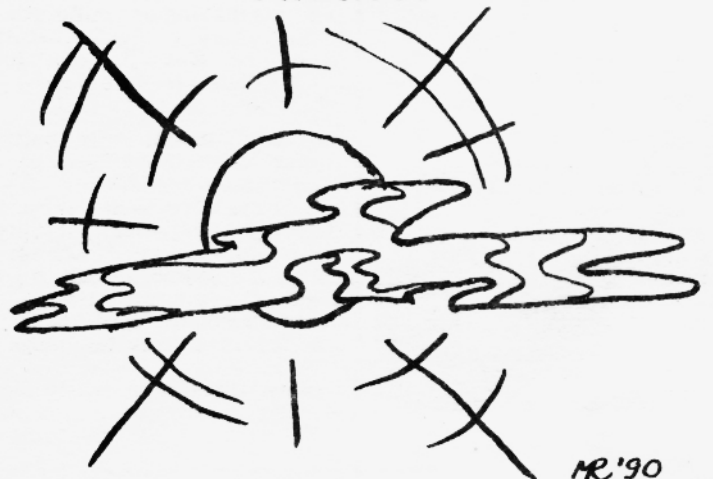
Milline kontrast lumise raba vaikuse ja rahuga! Kuid sellega hädad veel ei piirdu.

Apostel Matteus lisab, et see on alles algus: «Aga see kõik on sünnivalude hakatus» Mt 24, 8.

Mida on inimkond ilmale toomas? Surma ja hävingut. Lisaksin vaid ühe näite: äärmiselt vähe on neid «roheline» mõttelaadiga inimesi, kes oleksid valmis loobuma kasvõi ühestki mugavusest puhtama looduse nimel. Ökoloogilist kriisi pole patune inimene suuteline (enamgi — «pole tahtlik») peatama. Ja kerkibki küsimus: kui kaua kestab veel elu maa peal?

(Järg 4. lk.)

Kriisidest läbi Jumala rahusse

MR '90

KODUKÜLASTUS

PÄEVA MÖTTEID

Põlvitasin palvesse, kui päevatöö oli lõppenud, ja palusin: «Oo, Issand, õnnista igahüht! Võta igalt murelikult südamedelt koorem ja luba haiget terveneda taas!»

Ja siis ärkasin ma järgmisel hommikul ning läksin muretult oma teed. Terve pika päeva ei püüdnudki ma jagada kellegi koormat ega leevendada kaaslaste valu mu teel. Ma ei läinud isegi vaatama haiget meest, oma naabrit. Ning taas, kui päev oli lõpul, palusin ma: «Oo, Issand, õnnista igahüht...»

Kui olin veel palves, kuulsin eneses selget häält: «Peatu, ja mõtle enne, kui palud! Keda sa püüdsid täna õnnistada? Jumala parimad õnnistused tulevad alati käte vahendusel, kes teenivad Teda siin maal!»

Ma peitsin näo ja hüüdsin: «Andesta mulle, Jumal, et olen olnud kahekeelne! Luba mind elada veel ühe päeva, et elada nii nagu palusin.»

*

Inimene, kes on juba mitu aastat seotud oma kodu nelja seinaga, kes näeb päikesepaisetet ja lumesadu vaid läbi aknaruudu, väljendab oma mõtteid järgmiselt:

«Kas tõesti vajame selleks valu ja muret, et tajuda teise inimese soojust, teise inimese valu ja üksindust? Alles eile käisime võõrana mööda, kuid juba täna vajan su abistavat kätt, mis tõstaks klaasi mu janunevatele huultele, sõbralikku sõna, mis leevendaks mu valu — ja ma pole enam üks!»

LEIDA N.

Otsekui vees pale vastab palgele, nõnda peegeldab inimesüda inimesi! 27, 19

Mure mehe südames painutab teda, aga hea sõna teeb temale rõõmu! 12, 25

Rõõmus süda teeb näo rõõmsaks... 15, 13

Armastuse ja uslavuse abiga lepitatakse süü, ja Jehoova kartuse tõttu hoidutakse kurjast! 16, 6

Peenetundelisus toob poolehoidu, aga hoolimatute teed on hukatus! 13, 15

Meeletu on, kes halvustab oma ligimest, aga mõistlik mees on vait! 11, 12

Pikameelne on parem kui kangeline ja kes valitseb iseenese üle, on parem kui linna vallutaja! 16, 32

Rahulik vastus vaigistab rae-

vu, aga haavav sõna õhutab viha! 15, 1

Kui keegi vastab enne ära kuulamist, siis on see tema rumalus ja häbi! 18, 13

Kõrv, mis kuulab eluks vajalikku noomimist, jääb tarkade seltsi. 15, 31

Nõu on mehe südames nagu sügav vesi, aga arukas mees oskab seda ammutada! 20, 5

Katuse alaline läbitilkumine saju ajal ja riikas naine on ühesugused: teda varjata on otsekui varjaks tuult või kahmaks õli oma parema käega. 27, 15, 16

Otsekui hulkuva koera kõrvust haarab kinni see, kes vihasub riiu pärast, millega temal ei ole tegemisi! 26, 17

Need mõttekillud pärinevad kuningas Saalomoni Õpetussõnade raamatust Piiblis.

Kriisidest läbi Jumala rahusse

(algus 3. lk.)

Igatahes mitte nii kaua, et inimene ise oma tegevusega elu meie planeedil hävitaks. Piibel ütleb, et enne toimub midagi, mis päästab meid kõigist olemasolevaist kriisidest. «Ja siis nad näevad Inimese Poja tulevat pilves suure väe ja auhiilgusega!» Lk 21, 27.

Jeesus Kristus, jõuluaja armastatuim kangeline, tuleb Universumi Valitsejana meie planeedile tagasi, et luua siin uus, patu- ja kurjusevaba ühiskond. Jeesus tuleb meid päästma hävingust, mille poole me praegu vääramatult suundume. Kas on võimalik leida asjade arengule veel paremat lahendust? Ei iial!

«Sest et Issand ise tuleb taevast alla sõjahüüuga, peeningli hääle ning Jumala pasunaga, ja Kristuses surnud tõusevad üles esmalt; selle järele kistakse meid, kes elame ja üle jääme, ühtlasi nendega pilvede peal Issandale vastu üles õhku, ja nõnda saame olla ikka ühes Issandaga» 1 Ts 4, 16, 17.

Mõtiskledes selle teksti üle, on üks kristlasest kirjanik öelnud: «Need on kaunid sõ-

nad, julgustavad, lohutavad uudised. Sõnumid, mis ei räägi surmast, vaid ülestõusmisest; mitte hävingust, vaid ellujäämisest; mitte põgenemise õudustest, vaid vabastamisest. Abi saabub õigeaegselt... Siin on pääsetee kosmosesse. Selle on valmistanud Jumal. Ajagraafiku selle kosmoseretke jaoks on koostanud Looja ise. Seda ei tühistata. See on kindel. Ainsaks küsimuseks jääb: Keda võetakse kaasa?»

«Issandale vastu üles õhku,» ütles apostel Paulus. Algul tuhandeks aastaks taevasse Jumala eluaseme juurde, nagu seda kinnitab Ilmutuseraamat. Seejärel aga tagasi planeedile Maa, mis kurjusest ja patust vabastatuna saab päästetute igaveseks koduks. KEDA VÕETAKSE KAASA?

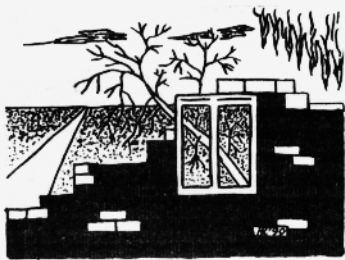
See küsimus on juba aastakümneid erutanud ka ülemaailmse adventkiriku liikmeid ning õhutanud neid valmistuma ajaloo viimaseks suureks päevaks. Kuid oodates Kristuse tagasitulekut pole nad mõelnud üksnes endile. Tõde Jeesuse tagasipöördumisest on viidud kõikidele kontinen-

tidele. Eelolevateks aastateks on Seitsmenda Päeva Adventistide Peakonverents välja töötanud programmi «Globaalne Missioon». Selle programmi eesmärk on jõuda iga inimeseni meie planeedil rõõmsa sõnumiga: Jeesus tuleb vasti ja Ta soovib endaga kaasa võtta kõiki! Ka sind, armas lugeja!

Kuid nii nagu elus ikka, on soovist mõnikord liiga vähe. Jeesus võtab inimese kaasa vaid juhul, kui inimene seda ise igatseb ja selleks valmistub.

Talvise metsa või raba ilu ja vaikust on meil võimalik nautida üksnes loetud päevadel aastas. Sealt leitud südamerahu kipub meie kiirustavas ja närvilises elus ruttu lahtuma. Lubades aga Jeesusel oma elu juhtida, võime kogeda rahu, mis ei kao isegi siis, kui maailm meie ümber on vappumas kriiside valudes. Me teame, et peagi tuleb Jeesus Kristus, kes võtab meid kaasa igavesse rahu riiki.

REIN KALMUS

MEIE UURINGUTE EESMÄRK ON LEIDA TÕDE

Saksamaa Liitvabariigis ilmutava SP adventistide ajakirja «Adventecho» toimetusele andis intervjuu prof. dr. Ariel A. Roth adventistide Geoloogia Uurimisinstituudist Kalifornias.

Adventecho: Vend Roth, sa oled Loma Linda Ülikooli juures asuva Geoloogia Uurimisinstituudi juhataja. Palun räägi meile pisut selle asutuse mõttest ja ülesannetest.

Roth: Geoloogia Uurimisinstituut tegeleb «Algusega». Meie uurimiskeskus asutati peamiselt sellepärast, et selgitada vastuolusid maailma päritolu suhtes teaduslike teooriate ja Piibli aruande vahel. Meie uuringute eesmärk on leida tõde. Seejuures toetume me teaduslikele faktidele ja Piibilile. On hulgaliselt neid teaduslikke fakte, mis kinnitavad Piibli aruannet. Mõlemad — nii Piibel kui loodus — on sama päritolu ja peak-sid olema teineteisega kooskõlas.

Geoloogia Uurimisinstituut loodi Peakonverentsi poolt aastal 1976, ajendiks teaduslikud väited, mis olid vastuolus Piibli tunnistustega. Näiteks õpetus pikkadest ajavahemikest, mille vältel olevat elu arenenud. Erilist kontrolli nõudsid samuti geoloogia ja paleontoloogia teooriad.

A: Kui palju on teie instituudis praegu kaastöötajaid ja milline on nende kvalifikatsioon?

R: Praegu on meid instituudis viis: dr. Ben Clausen on tuumafüüsik, dr. Harold Coffin on bioloog, dr. Jim Gibson on samuti bioloog, dr. Clyde Webster on keemik ja mina olen geoloog.

A: Milles näete oma peamist tööpõldu? Kas te analüüsitate ainult teiste uurimistulemusi või tegelete ka iseseisva uurimistööga?

R: Mõlemas. Analüüsime teiste uurimistulemusi ja uurime ka ise. Umbes poole oma ajast kasutame oma uurimistööks.

A: Kellel on teie tööst kasu ja kuivõrd saab seda kogudus?

R: Piibel tunnistab, et Jumal lõi elu sellel Maal mõne tuhande aasta eest. Teadus aga räägib arengust paljude miljonite aastate vältel. Siit kerkib küsimusi, mida me oleme endale esitanud. On oht, et inimesed, kes usuvad küll Piiblit, lahendavad neid probleeme ikkagi teadlaste eesku-

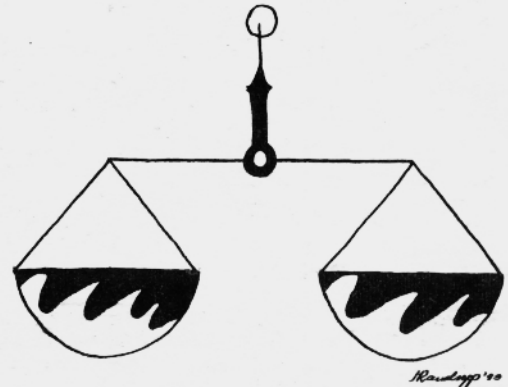
jul, kes eeldavad, et Jumalal ei ole midagi tegemist elu arenguga. Filosoofia, mida inimene omandab, mõjustab kogu tema elu. Seda tõsiasja ei tohi alahinnata. Ebaselgus Piibli tunnistuste osas võib tõugata inimese tõeliselt segadusse. Seepärast pühendame me end väga hoolikalt nendele küsimustele.

A: Kas usk loomisesse kuue päeva vältel leiab tunnustamist tänapäeva teadlaste hulgas?

R: Enamik tänapäeva teadlasi ei pööra tähelepanu piibellikule loomisaruandele. Kuid on teadlasi, kes usuvad kuue päevaga loomisesse. Minu hinnangute järgi mõned tuhanded. Loomulikult ei saa me tõestada, et Jumal lõi maailma kuue päevaga. Meie veendumus põhineb Piibli tunnistustel ja saab toetust teaduslike faktidelt. Teadus pakub oivalisi meetodeid näiteks kivimite koostise uurimisel või meie toidu keemiliseks analüüsiks, ent siis, kui on tegemist uuringutega minevikus toimunu kohta, ei saa me taoliste, suhteliselt lihtsate testsüsteemide kasutamiseks küsimust lahendada. Sellest tulenevalt ei ole meie teaduslik metoodika kõige parem heitmaks valgust aegade hämarusse. Siit algavad suurimad arvamuste lahknevused geoloogias, kui seletatakse möödunud aegade sündmusi. Tänapäeva teadlased kalduvad otsustama universumi päritolu üle inimkonna praeguste teadmiste tasemelt. Seejuures mängib otsustavat osa nende filosoofiline veendumus. Moodsas teaduses aga kehtib põhimõte: Ei ole Jumalat, kes saaks vahele segada loodusprotsesside kulgemisse. Tegelikult on see ju ühekulgne ja vilets mõtteviis. Paljud, kes ei eita loomise võimalust, tunnistavad seda.

A: Mida mõistetakse «kreatsionismi» all? Kas meie, adventistid oleme ka «kreatsionistid»?

R: Kreatsionismi all mõistetakse usku loomisesse nii nagu seda on kujutatud Piiblis. Adventistid on samuti kreatsionistid. Kreatsionismi üle võib kahtlemata vaielda, aga teiste vaadete üle võib seda samuti. Tänapäeval kaheldakse kõiges. Siiski ei ole fakte, mis kreatsionismi ümber lükaksid. Eriti Ameerika Ühendriikides usuvad paljud loomisesse. Hiljuti avaldati ühes trükises 1800 nimetust raamatuid ja brošüüre, mis käsitlevad loomist. Ühe küsitluse andmetel usub loomisesse 43

protsenti ameeriklastest, evolutsiooniteooriasse ainult 9 protsenti ja 48 protsenti oletavad, et Jumal kasutas evolutsiooniprotsesse maailma loomisel.

Kui otsustada kreatsioonismi mõju üle, tuleb arvestada sedagi, et küllalt palju inimesi on langenud moodsasse skeptitsismi. Peetrus on oma teises kirjas 3. peatükis ennustanud, et viimase aja inimesed ei soovi midagi teada sellest, et on toimunud loomine ja veeuputus.

A: Kas viimastel aastatel on tehtud ka selliseid avastusi, mis toetavad usku loomisesse?

R: On avastatud palju sellist, mis toetab piibellikku vaadet loomisest. Näiteks tuleb geoloogias jälle käibeled õpetus, mida nimetatakse «katakstrofismiks». See hõlmab käsitlust geoloogiliste kihtide kiirest ladestumisest — nimelt katastroofide käigus — ja mitte järk-järguliselt aastamiljonite vältel. See vastab Piibli aruandele veeuputusest.

Tõsi küll, geoloogid ei ütle, et kivimi- ja maapinnakihid on algselt moodustunud suhteliselt lühikese aja vältel. Nad arvavad, et katastroofide vahel, mis muutsid maapinda, olid pikad ajavahemikud. Siiski põhjustavad need uued suunad Darwini evolutsiooniteooriale parasjagu raskusi. On rida teisi avastusi, mis ei ole küll nii sensatsioonilised, kuid on ikkagi evolutsioonideedega vastuolus.

A: Kas sa räägiksid pisut ka teie uuematest uurimistulemustest?

R: Dr. Clausen tegeleb põhiliselt radioaktiivsete materjalide uurimisega. Dr. Cof-

fin uurib kivistunud puid, mis leiduvad püstiselt kivimikihtides. Ta on tõestanud, et taolised puud ei ole kasvanud selles kohas, vaid on vee poolt püstloodis sinna transportitud. Mount Helena vulkaanipurse Ameerika Ühendriikides 1980. aastal pakkus selleks näite tänapäevast. Dr. Gibson uurib loomade levikut enne ja pärast veeuputust. Siia kuulub ka Austraalia omapärase loomariigi seletus. Dr. Webster tegeleb vulkaaniliste setete keeruliste seostega. Mina ise uurin korallriffe. Need võivad suhteliselt kiiresti kasvada. «Fossiilsed» korallrifid ei näi kuidagi sobivat Piibli poolt esitatud lühikesse Maa ajalukku. Ma olen oma uuringutega kindlaks teinud, et paljud fossiilsed korallrifid ei ole üldsegi nii vanad, kui me arvame neid olevat.

A: Kas tulevikus on oodata tõeliselt pöördelisi avastusi?

R: Ma ei ole prohvet. Tõeliselt pöördelise avastusena geoloogias tähistaksin ma katastroofide teooria taas käibeled tulekut. Nii saab seletuse kihististe kiire teke, mis on kooskõlas Piibli tunnistustega. Vaadeldes üldisemalt, elu kompleksuse seisukohalt, on bioloogia viimase 50 aasta jooksul pakkunud parema ülevaate, eriti uuringutega geneetika vallas.

Mida rohkem me elu kohta teada saame, seda rohkem süveneb veendumus, et elu on tõesti ühe kõrgema mõistuse kavandatud ja mitte juhus.

Teaduse avastused on tõesti sedavõrd julgustavad.

(Algus «Meie Aajas» nr 1(7) 1990)

Piiblis leidis Luther Kristuse ja Kristuses armulise Jumala. Oma kloostrikambris Piiblit uurides ja mõistele «Jumala õigus» selgust otsides peatus Luther lõpuks Roma raamatu 1. peatüki 17. salmi juures: «Sest temas saab ilmsiks Jumala õigus

Me ei taha sageli arvestada organismi reguleerivate seadustega ning teadvustada tõsiasja, et meie paljud vaevused on lühema või pikema aja jooksul väärtalt toimimise tagajärg. Üheks eriti hellaks teemaks on toitumisega seotu. Selle asemel, et söögiisu mõistuse kontrolli all hoida, oleme nii mõnigi kord lasknud isul enda üle valitseda ning rahuldanud nii oma tahtmisi tervise arvel.

Tuletame uue aasta algul meelde meie igapäevaseks hea-kaekäiguks, nii vajalikke, lihtsaid nõuandeid — sest põhjuse ja tagajärje seosed toimivad ka sel aastal.

Teravili, puuvili, aedvili, kaunvili ja pähklid on inimese jaoks parim toit. Looja poolt algselt meile toiduks kavandatu. Need, kes järjekindlalt tervislikku toitu tarvitama hakkavad, leiavad teatud aja möödudes, et see on tõepoolest maitsev.

Toit peaks olema valmistatud võimalikult lihtsalt ja naturaalselt, kuid ometi maitvalt ja isuäratavalt.

Aedviljad on vitamiinide, mineraalainete ja kiudainete allikad. Neid tuleks kasutada võimalikult palju toorena, riivitult ja salatites. Toortoitu söödagu söögikorra algul.

Ühe söögikorra ajal ei peaks tarvitama liiga palju erinevaid toite — see põhjustab seedehäireid ja soodustab liigsöömist. Kuid ühte ja sama rooga ei peaks sööma ka ühest söögikorrast teise. Mitmekesisus nädalalamenüüs on hea toiduvaliku üks põhiomadus.

Möödukas söömine on hea tervise säilitamise oluline tegur. Ka ülemäärast söödud lihtne toit koormab seedeorga-

nid üle, rääkimata siis mao «täis vitsutamist» võrtsitatud liharoogade, igasuguste rasvaste kastmete, kookide, pirukate, jäätise jms. «delikatessidega».

Optimaalne on süüa 2—3 korda päevas. Hea päev algab tugeva hommikusöögiga. Sellele eelnevalt, vähemalt pool tundi varem, on hea juua 1—2 klaasitäit leiget vett. Hommikussöök peab andma suuremale päevaosale energia ja organismi rakkude ülesehitamiseks vajalikku.

Süüa tuleb aeglaselt ja mäluda põhjalikult, et suus sülg enam erituks ja see toiduga hästi seguneks — nii luuakse eeltingimused heaks seedimiseks mao. Mõnele ei tulegi anda seedehäirete puhul muud soovitusi, kui et nad korralikult näriksid ja mäluksid.

Normaalse protsessi korral on toit 2,5—3 tundi peale sööki maost edasi saadetud, jätkub lõplik lõhustumine ja omastamine soolestikus. Ligikaudu 5 tundi pärast söömist on mao puhunud ja valmis võtma vastu uue söögikorra.

Seedetraktile on vaja anda korrapärased perioodid nii tööks kui puhkuseks. Söögikordade vahel näkitsemine häirib tõsiselt käimasolevat seedeprotsessi, raskendab ja pikendab seda. Kui selline söömisviis saab harjumuseks,

usust usku, nõnda nagu on kirjutatud: «Õige elab usust!»

«Sellesama koha juures avanes mulle kogu Piibli teine pale.» kirjutas Luther hiljem. See pale oli Kristuse pale. Luther oli leidnud Piibli keskme, Tema, kellest kõik «prohvetid ette kuulutasid», Kristuse ja Tema õiguse.

Need Lutheri kaks leidu — Piibel ja Kristus — moodustavad protestantliku usupuhastuse aluspõhimõtted. Ent need leiud viisid Lutheri kolmanda avastuseni, millest tänapäeval märksa harvemini juttu on: Luther leidis antikristuse.

Lutheri eesmärk siis, kui ta naelutas oma kuulsad teesid Wittenbergi lossikiriku uksele, ei olnud rünnata katoliku kiriku või paavsti autoriteeti. Ta oli oma kiriku ustav liige. Tema ainsaks eesmärgiks oli välja astuda kiriku patukahetsuskirjade müüja Tetzeli taoliste õige usu võltsijate vastu. Luther oli kindel selles, et siis, kui paavst saab teada sellistest kiriku raames ilmnevatest põha evangeeliumiga vastu käivatest joontest, sekkub ta kindlakäeliselt asjasse ning koguduse puhtus säilitatakse.

kujutab see seedetraktile ja selle kaudu kogu organismile tõsist ohtu. Pealegi koormab see üle kõhunäärme, veresuhkru nivoosid hoidva insuliiniaparadi.

Põletikuline, häireolukorras olev mao annab endast sage li tunda nälgjatundega. Kui selle peale jälle toidukapi juurde minnakse, tehakse suur viga. Kui söömisest on möödas 2,5 tundi, aitab sellise nälgjatunde puhul leige vee joomine, mis ei koorma mao, kuid aitab õige söögikorrani välja jõuda.

Ohtuaine olgu vähemalt 3—4 tundi enne magamaheitmist ja kerge. Kui me õhtul voodisse heidame, peaks ka mao olema oma töö täielikult lõpetanud, et ta saaks rahu nagu teisedki kehad. Seedeprotsess ei tohi kanduda unetundidele. Vastupidiselt toimija uni on sageli häiritud ebameeldivatest unenägudest. Hommikul ärgatakse väljapuhkumata, puudub söögiisu, valutab pea, suus on paha maitse jne. Kui selliselt pika aja vältel toimitakse, satub tervis tõsiselt ohtu.

Hakates rakendama õigeid toitumisharjumusi, väldime edasisi haigestumisi ja paljudel juhtudel võib organismile antud elujõud parandada mõnegi vea.

Paljud küsivad: «Kuidas ma pean Jumalale pühendumat?» Sa soovid anda end Talle, kuid su moraalne jõud on nõrk, sa oled kahtluste köidikus ja sind valitsevad patuse elu harjumused. Su töötused ja otsused on rajatud otseku liivale. Sa ei suuda olla oma mõtete, ajede ja kiindumuste peremees. Teadmine sellest, et sa oled mürdanud tehtud töötuksi ja jätnud täitmata kohustusi, on nõrgestanud su usaldust enda siirusesse ning tekkinud tunde, et Jumal ei võta sind vastu; kuid sul ei tarvitse meelt heita. Sa pead hakkama mõistma tahte tõelist jõudu. Tahtejõud on inimolemuse juhtiv jõud — otsustamise, valiku tegemise jõud.

Kõik oleneb tahte õigest rakendamisest. Jumal on andnud inimestele võime valida. Inimestel tuleb seda võimet kasutada. Sa ei saa muuta oma südant, sa ei suuda oma jõuga äratada endas tundeid Jumala vastu; kuid sa võid otsustada Teda teenida. Sa võid anda Tema käsutusse oma tahte. Siis toimib Tema sinus nii, et sa tahad ja tegutsed Tema hea meele järgi. Nõnda viiakse kogu su olemus Kristuse Vaimu mõju alla; sinu kiindumused koonduvad Temasse ning su mõtted kooskõlastuvad Temaga.

Soov saada heaks ja pühendunuks, on õige, ent kui see jääbki ainult sooviks, siis ei ole sellest midagi kasu. Paljud hukuvad, kuigi on kandnud endas soovi saada kristlaseks. Nad ei jõua selleni, et nad annaksid oma tahte Jumala juhtimise alla. Nad ei otsusta praegu kristlaseks saada.

Kui sa rakendad oma taht õigesti, siis toimub su elus täielik muutus. Alistades oma tahte Kristuse juhtimise alla, ühendad sa end jõuga, mis on tugevam kõigest valitsustest ja võimudest. Sa saad ültal jõudu, mis hoiab sind kindlana, ja niiviisi pidevalt Jumalale allumise kaudu oled sa võimeline elama uut elu, usuelu.»

Me ei täida käsku mitte selleks, et päästetud saada, vaid sellepärast, et Kristus on meid päästnud. Kolgata teenete kaudu kogetud andetus ei anna meile õigust rikkuda Jumala käsku; vastupidi, see annab meile sügava ajendi olla sellele kuulekas.

Siinai Jumal oli Kolgatal, kuna käsuõpetus, mille Ta oli andnud inimkonnale Siinail, oli sama muutumatu nagu Tema iseloom, sest see oli Tema olemuse väljendus; ja selle tõttu, et sellest muutumatust käsuseadusest oli üle astunud, oli Ta Kolgatal. Patt oli esitanud Jumala seadustele väljakutse...

«Jeesus Kristus on seesama eile ja täna ja igavesti!» Tema oli Siinail, Tema kõneles mäejutluse Galilea mäelt, ja Tema oli Kolgatal — üks ja sama; Igavene Jumal.

TT

Sellistes ootustes pidi Luther siiski kibedalt pettuma. Ilma pikemata tembeldati Luther ketseriks, kes tuleb vaikima panna enne, kui ta rohkem halba teha saab. Olles väidelnud paavsti legaadiga 1518. a. Augsburgis, hakkasid Lutheri mõtteisse kerkima kummalised aimused, mille kohta ta sama aasta jõulukuus Wenceslaus Linkile läkitatud kirjas tähendas: «Saadan sulle need kirjatööd, mille kohta ütles oma arvamus, kas mul on õigus, kui ma väidan, et Pauluse poolt nimetatud tõeline antikristus valitseb Roomas.»

Oma kirjutises koguduse babüloonia vangipõlvest lõi Luther katoliikliku religioossuse südamikku, nagu nendib kirikuajaloolane Holmquist. Oma kirjatöö lõpuosas väljendas Luther selgesõnaliselt sisimas küpsenud veendumust: «Paavstlus ei ole tõesti midagi muud kui Paabeli riik ja ehtne antikristus. Sest kes veel on ülekohtu inimene ja ärakaotamise poeg, kui mitte see, kes oma õpetuste ja määrustega suurendab pattu ja hingede hävingut kirikus, samas kui ta ise istub koguduse ees nagu Jumal? Kõike seda on paavstlik türannia juba kaua tei-

nud. Ta on laastanud usu, pimendanud sakramendi, jaige alla tallanud evangeeliumi; samal ajal kehtestanud ja lisanud lõputult oma seadusi.»

LUTHER JA ANTIKRISTUS

Lutheri poolt alustatud usupuuhastuse puhul oli küsimus selles, kellel oli kirikus sõnaõigus — kas Kristusel või antikristusel. Luther ei kuulutanud paavstlust antikristuseks ainult isiklikest tunnetest lähtuvalt. Lutheri antikristuse avastus põhines Piiblit. Eriliselt nägi Luther antikristuse tundemärke Taanieli raamatus esitatud ettekuulutus väikesest sarvest (Tm 7) ja Pauluse poolt nimetatud ülekohtu saladuses (2. Ts 2).

Pööratagu tähelepanu sellele, et Luther ei suunanud oma süüdistust individuaalselt, paavstiks olevate isikute pihta. Luther ei võidelnud inimeste vastu, vaid süsteemi, institutsiooni vastu, mida ta nägi täitmas Piibli ettekuulutust suurest antikristlikust võimust.

(Järgneb)

KUIDAS VABANEDA SÜÜTUNDEST

Lugeja soovib teada

Rooma 8, 1: «Nii ei ole siis nüüd mingisugust hukkamõistmist neile, kes on Kristuses Jeesuses.»

Selle lause on kirja pannud Paulus, kuid jumalik inspiratsioon muudab selle tõotuseks ja kinnituseks kõigile neile, kes usuvad. Süütunne võib olla vahel väga valus ja väga haiget teha, kuid kui see on Jumala käes meelega paranduse tööriistaks meie hinges, on selle eesmärk meie igavene hüve.

Kuna Jumal armastab meid ja soovib meid päästa, peab Ta saama meid nii kaugelt, et me muutuksime iseenda silmis patuseks. Me oleme aga üldiselt enesega rahul ja sõna «patt» ei meeldi meile. Kui me seisame siiski Jumala imeilise ja targa juhtimise tõttu mingis ajalõigus silmitsi Jumala Sõnas avaldatud Jumala tahtega, ning oma elu ja arusaamu sellega võrdleme, toimub meis Heebrea 4. peatükis kirjapandu: «Sest Jumala

Sõna on elav ja vägev ja teravam kui ükski kaheterane mõök ning tungib läbi, kuni ta lõhestab hinge ja vaimu, liikmed ja üdi, ja on südame meelsuse ja mõtete hindaja ja ükski loodu ei ole temale nähtamatu, vaid kõik on alasti ja paljastatud tema silma ees; ja temale tuleb meil aru anda» (salmid 12,13).

Edasi toimib vaimulik seaduspärasus: nähes end Jumala Sõna peegli ilustamatuna, tajudes samas oma lootusetut olukorda ning igatsedes sellest pääseda, jõuab patuseks saanud inimene Kristuse juurde, kes on teda ammu oodanud. Ja nüüd tulvab ristilt andetus, rahu, lepituse rõõm ja vabanemine.

Järgnevalt peaks algama igale Jumala lapseks saanud inimesele uus, järjest süvenev, kasvava osaduse elu Jeesuse Kristusega. Jeesuse poolt ei ole sellele mingit takistust, vastupidi — see on Tema soov ja eesmärk meie jaoks. Kõik meie vaimuliku kasvu takistused on ikkagi meiepoolised.

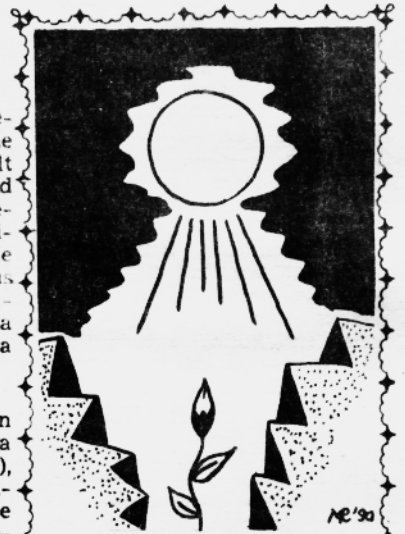
Tundub, et paljud ei suuda uskuda Jumala kindlaid tõotusi isiklikult enda jaoks. Jumala ustavuse mitte usaldamine on suurim põhjus, miks tegelikult andestuse saanud kristlane ei ole süütundest vaba. Jumal on kõik ülestunnistatud ja andekssaadud patud heitnud oma armu- ja andestusemerre ning vabastanud meid mineviku pattude karis-

tusest. Meie aga ei suuda seda uskuda ning õngitseme need andestatud patud sealt uuesti välja ja lohistame neid endaga uues elus kaasa. Tulemuseks on rõõmutu, vaevaline, masendusi ja depressioone täis elu. Selline vaimulik mõttes hingitsemine ei rahulda meid ennast ega ärata kaasinimestes huvi Jumala vastu.

Kristus ütles: «Mina olen tulnud, et neil oleks elu ja kõike ülirohkesti» (Jh 10, 10), ja: «Seda ma olen teile rääkinud, et minu rõõm oleks teie sees ja teie rõõm saaks täieliseks» (Jh. 15, 11).

Meil on imeline, armastav Issand, ja Ta on lõputult us-tav! Ka usk ja usaldus Tema tõotustesse on palutavad. Jumalale meelega parandused saavad kogemuseks meie usu-elus.

Ma ei puudutanud siin öeldes meie elus päev-päevalt ettetulevaid eksimusi. Tundub, et igapäevase andestuse uskumine ei valmista raskust. Miks valmistab siis raskust kogu meie enesest elu hõlmava andestuse uskumine? Sellepärast, et see Rooma 8, 1 mainitud vabanemine hukkamõistust, selles vabaduses elamine tähendab Kristuse õiguse vastuvõtmist. Sellega tunnistame, et Tema on saanud meile õiguseks ja pühitsuseks ja lunastuseks, nagu on kirjas 1 Kr 1, 31. See kogemus on Jumala tahtmine iga inimese jaoks. Meie käes on Jumala Sõna, mis sisaldab suurepäraseid ja kindlaid tõotusi. Lugegem, uskugem — ning palugem, et Jumala vägi ja arm muudaks need meie igapäevaseks kogemuseks.

Läbi

päikese,
lumepitsi,
sätenduse,
puude,
pöösaste,
ning talitee
näeme mõistust,
mis on võimeline
looma,
õnne tooma,
armastama...

Tema

hoiab sind
kõige kurja eest,
hoiab sinu hinge.
Jehoova hoiab su väljumist
ja su tulemist
nüüd ja igavesti!

A. OJA 7

AINO ORMUS

JUMAL KÖNNIB SIISKI MU KÕRVAL ...

(algus 1. lk.)
seda sündmust eriliseks selle tõttu, et see oli mu esimene kokkupuude mõistega millestki väga kõrge ja vägevast, kokkupuude Jumalaga. Ja veel selle tõttugi, et mu vanaema 17-st lapselapsest sain ma ilmselt ainukesena sellise juuaajamise osaliseks. Pind oli soodne ja tera kukkus... Jumala juhtivat kätt tunnen ma pidevalt igapäevastes pisiasjadeski. Neid ei jõua loendada ega neist rääkida.

Umbes 7—8 aastat tagasi tekkis mul tutvus vaimulike küsimuste pinnal ühe 80-aastase väga uskliku inimesega. Ta leidis minuga vesteldes, et Jumal ootab ja kutsub mind. Ta suunas mind Piibli lugemisele ja kutsus tulema oma kogudusse. Kurvastasin teda kindlasti, kui ütlesin, et pean uskumist Isasse küllaldaseks ja et ma üldse ei katvate end kunagi siduda ühegi kogudusega. (Olin võtnud tõeana paljusid ajakirjanduses ilmunud tendentslikke artikleid usklikest ja usuorganisatsioonidest, ning ei usaldanud neid.) Siis vahetasin elukohta; kolisime oma laste juurde. Mul on kahju, et jäin ilma oma hingekarjast, tundsin puudust targast ja õilsast inimesest, veendunud ja andunud usklikest. Ja siis sündis midagi kummalist: uues elukohas, kus ma ühtki naabrit ei tundnud ja kelle-gagi läbi ei käinud, tekkisid meie peresse uued hingevalgustavad sõbrad hoopis teisest kogudusest. Mul oli hea meel, et meie hing sai uued hoidjad ja ma tundsin, et Jumal kõnnib siiski mu kõrval.

LIIDIA SINIPALU

Ühel meile väga raskel, ma-sendaval ja toimetusterohkel päeval jäi minia pilk juhuslikult peatuma teiste raamatute vahelt turritavale roosa-kaanelisele brošüürile. Ta tõmbas selle välja ja lõi juhuslikult kohast lahti, seisis veidi aega vaikselt ja ulatas raamatukese mulle sõnadega: «Vaata, mis siin kirjutatud on!» Me leidsime, et kirjutatud on just meie tänase päeva läbielamistest. See oli meie uute tuttavate poolt toodud hommikvalve kalender. Vaatasime siis neid kuupäevi, mis lähiminevikus sõlmusid meie probleemidega ja need päevateemad kattusid peaaegu kõiges meie poolt läbielatuga. Sellest päevast alates väärtustus meie silmis see kirjasõna, mille jaoks meil senini aega polnud. Järgmisel hingamis-päeval, 1989. a. suvel, läksime kocs lastega kirikusse...

Heido: Ma olen kasvanud kodus, kus Jumalat ei tunta. Ometi on mul alati olnud veendumus, et on üks kõrgem Olevus, kes valitseb maailma

HEIDO PÄRTEL

üle. Kuid ma ei tundnud tõde, sest minu jaoks olid nii kristlus, ufoloogia kui iga teine õpetus võrdsed. Oleksin tahtnud need kõik kokku liita ja siis sellest segust tõde otsida.

Mul oli soov lugeda läbi Piibel, kuna leidsin, et see Raamat pole vale. Niiviisi läksingi 1989. a. sügisel, kui Tartus algas «Ilmutusraamatu seminar», seda kuulama, sest tundsin, et see on mulle vajalik. Nüüd tagantjärele usun, et see oli jumalik juhtivus, mis tõi mind just selle koguduse juurde. Prohvetikuulutuste uurimine tõi kindla veendumuse Jumala Sõna tões, mida on kinnitanud ka hilisemad isiklikud kogemused.

Milliste mõtete ja sooviga olete astunud uude aastasse?

Heido: Eelolevatest päevadest ootan oma vaimulikku kasvu.

Üle kõige soovin, et Jumala Püha Vaim jätkaks minus oma pühitsevat tööd. Soovin, et Tema kasvataks mind kõlb-

likult tööriistaks Issanda viinamäele. Et Jumal saaks mind kasutada Oma töös. Tahaksin teenida Jumalat tões ja Vaimus ning olla Jeesuse teise tuleku ajal õigeksmõistetute hulgas, kellel on suur au viibida igavesti koos Taeva Majasteediga.

Liidia: Minus ei vaibu austus ja lugupidamine nende vastu, keda mu süda «suur-silmi» jälgis esimestes lastetundides, millest osa võtsime (tulime ju koos oma lastega!). Endise pedagoogina hindan sügavalt põhimõtet «Räägi tassa minuga, et ma sind kuulda võiksin!» Soovin, et Jumal annaks neile, selle töö tegijatele, ikka ja jälle uut jõudu ja et nende väikestest sõpradest mitte ükski ei läheks Taevaisale kaduma!

Veel soovin, et me liituksime eestpalves meie noorte inimeste eest, kes rahutult ekslevad siia-sinna, haarates kinni «eesmärkidest» (raha, lõbustused, mugavused, nau-dingud) või eesmärgitusest (kuritegelikkus enese ja teiste vastu), et leida midagi, mis tasakaalustaks rahutut ja näl-givat hinge. Palugem, et Jumal aitaks neil kahemõõtme-lises ruumis mõtlevatel noor-tel hingedel leida oma kolmas dimensioon, et pääseda ees-märgitusest. Pääsemine on ju käe ulatuses, kuid kätt tuleb sirutada mitte mööda tasapinda, vaid tõsta üles, kõrguse poole. Seal on pääsemine — Jeesus Kristus.

Ning lõpuks esitan veel oma suurima soovi: et Jumal jär-giks sellise armastava järje-kindlusega, nagu Ta mind on järginud ja lõpuks hukatusse tormamiselt kinni püüdnud, kõiki mu perekonnaliikmeid!

Usun, et ühineme kõik neis soovides Liidia ja Heidoga.

Liidia Sinipalu ja Heido Pärteli juttu vahendas

M. V.

KIRJU TEIE ETTEPANEKUTE, KÜSIMUSTE JA

MÕTETEGA OOTAME TOIMETUSE AADRESSIL:

202 400 TARTU, LINDA 9.

Kui hindate vaimulike teemade puhul järjepidevust, tellige koju «Meie Aeg» kogu aastaks!

Aastakäigu tellimishind on rbl. 2.50.

Teatage oma soovist aadressil: 202 400 Tartu, Linda 9.

Võtame tellimusi vastu kogu aasta vältel.